

کارگر شجاع، محمود صالحی، خار چشم جمهوری اسلامی و محبوب قلوب کسانی که برای رهائی همه ستمدیدگان مبارزه می کنند

دوم اردیبهشت ماه هشتاد و شش

حزب کمونیست ایران (م-ل-م) سربداران

در آستانه اول ماه مه، روز جهانی کارگر، دستگاه امنیتی جمهوری اسلامی بر فعالیت های خود برای زهرچشم گرفتن از کارگران و دیگر افشار ستم دیده و محروم جامعه که علیه حق کثی و استبداد جمهوری اسلامی بپا خاسته اند، افزوده است. اقدامات آشکار و پنهان رژیم برای فلج کردن موج مبارزاتی که براه افتاده، گواه روشنی از تأثیرات سیاسی عمومی این مبارزات بر اوضاع جامعه است.

محمود صالحی (رئیس سابق انجمن صنفی کارگران خباز) و دیگر رفقای شجاعش، اولین بار در ۱۲ اردیبهشت ۱۳۸۳ بخاطر برگزاری مراسم روز جهانی کارگر، با یورش وحشیانه نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی و سرکوبگرانش مواجه شده و دستگیر شدند. هر چند رژیم تحت فشار همبستگی کارگران و توده های مردم کردستان و فعالیت عناصر و سازمان های چپ خارج از کشور، کارگران را با وقیقه های سنگین آزاد کرد اما چند تن از این کارگران را متهم به همکاری با کومله (حزب کمونیست ایران) کرده و برایشان پرونده سازی سیاسی کرد. اما در مقابل ایستادگی و عزمشان در ادامه راهی که در پیش گرفته اند و همبستگی مبارزاتی سراسری و جهانی، باز هم رژیم مجبور به عقب نشینی شد. علاوه بر فعالیت در انجمن صنفی کارگران خباز سقز، محمود صالحی همراه با یارانش تشکیلاتی به نام "کمیته هماهنگی" را با قصد کمک به سازمان یابی کارگران در تشکلات صنفی مستقل خود ایجاد کردند.

از سال ۱۳۸۳ به این سو، هر ساله در آستانه اول ماه مه، ارگان های حکومتی برای فشار روی محمود صالحی و رفقایش از هر ترفندی سود جسته اند. اما این بار بر پایه اتهامات ساختگی او را محکوم به حبس تعزیری کردند. این فشاری مضاعف بر فشار های سالهای گذشته است تا کارگران مبارز را در چارچوب اوضاع سیاسی کنونی یعنی حاد شدن تضاد میان آمریکا و جمهوری اسلامی، تحت عنوان "وفاق ملی" به سازش سیاسی با رژیم بکشند.

محمود صالحی، پیشاپیش موضع خود را در این زمینه روشن کرده است. کارگران مبارز ایران، در دعوی میان این دو نیروی ارتجاعی و دونظام پوسیده (امپریالیسم آمریکا و جمهوری اسلامی) باید آگاهانه صف مستقل کارگران را به میدان آورده و در مورد ماهیت یکسان هر دو آگاهی کارگران را بالا برند تا در جریان تغییر و تحولات کلانی که در کشور رخ می دهد، تبدیل به سیاهی لشکر یکی علیه دیگری نشوند.

فعالین کارگری ایران و دیگر جنبش های اجتماعی (دانشجویان، زنان و معلمان) باید نسبت به اسارت و شکنجه این کارگر دلسوز و پایدار، عکس العملی در خور و شایسته نشان دهند.

حزب کمونیست ایران (م-ل-م)

اول اردیبهشت ۱۳۸۶